

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 944

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 25 noiembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 578 din 1 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 290 din Codul de procedură penală	2-4
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
445. — Decizie privind eliberarea domnului Șerban Andrei Nistor din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală	5
446. — Decizie privind eliberarea domnului Raul-Cristian Petrescu din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală	5
447. — Decizie privind eliberarea domnului Ștefan-Cosmin Doliș din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală	6
448. — Decizie privind eliberarea domnului Daniel-Mihail Tudor din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală	6
449. — Decizie privind numirea domnului Costea Sandu în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală	7
450. — Decizie privind aplicarea mobilității pentru domnul Lilian Onescu din funcția publică de secretar general în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 578**

din 1 octombrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 290
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 290 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea SMR — S.A., prin administrator judiciar Casa de insolvență GMC — S.P.R.L. din Craiova, în Dosarul nr. 1.799/104/2017 al Tribunalului Olt — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.923D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că autorul excepției nu critică neconstituționalitatea textului de lege, ci a modului în care este aplicat ca urmare a Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 13 din 19 septembrie 2011 — Completul competent să judece recursul în interesul legii, solicitând de fapt modificarea normei. Pe fondul excepției, apreciază că aceasta este neîntemeiată, întrucât accesul liber la justiție poate implica anumite limitări.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.799/104/2017, **Tribunalul Olt — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 290 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Societatea SMR — S.A., prin administrator judiciar Casa de insolvență GMC — S.P.R.L. din Craiova, petentă într-o cauză care are ca obiect plângerea împotriva soluției de clasare dispuse față de suspectul Ion Băluță pentru infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea arată că nu împărtășește punctul de vedere al Înaltei Curți de Casație și Justiție expus în Decizia nr. 13 din 19 septembrie 2011, conform căruia noțiunea de denunțator este incompatibilă cu aceea de persoană vătămată, care în calitate de subiect pasiv și titular al valorii sociale împotriva

căreia s-a îndreptat presupusul act de conduită al făptuitorului a suferit din fapta penală reclamată o vătămare fizică, morală sau materială. Astfel, dacă legea recunoaște oricărei persoane dreptul de a sesiza organele de urmărire penală atunci când apreciază că s-a comis o infracțiune, nu același lucru se poate afirma și în ceea ce privește posibilitatea de a contesta în justiție actul prin care procurorul a apreciat cu referire la aspectele sesizate, deoarece procedura prevăzută de art. 278¹ din vechiul Cod de procedură penală are un caracter privat dedus din cerința unei vătămări suferite de persoana care se adresează justiției în drepturile sau interesele sale legitime. Arată că nu împărtășește acest punct de vedere deoarece nu înțelege de ce interesul public al denunțatorului ar trebui să se limiteze la sesizarea organelor de urmărire penală și nu îi conferă acestuia dreptul de a sesiza și instanța de judecată competentă să judece plângerea împotriva soluției de netrimiteră în judecată dispuse de procuror, cu consecința încălcării dispozițiilor art. 126 alin. (1) și ale art. 21 alin. (1) din Constituție.

6. **Tribunalul Olt — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară** apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, întrucât denunțatorul nu are calitatea de subiect pasiv și titular al valorii sociale împotriva căreia s-a îndreptat presupusul act de conduită al făptuitorului și nu a suferit prin fapta penală reclamată o vătămare fizică, morală sau materială, deci nu are un interes legitim propriu, concret și actual în cauză. Deși legea recunoaște oricărei persoane dreptul de a sesiza organele de urmărire penală, când apreciază că s-a comis o infracțiune, inclusiv denunțatorul putând face acest lucru din spirit civic sau pentru că legea îl obligă la un asemenea demers, ea nu recunoaște posibilitatea tuturor de a contesta în justiție actul prin care procurorul a apreciat, cu referire la aspectele sesizate, că nu este cazul să se înceapă urmărirea penală sau să dispună trimiterea în judecată a persoanei, deoarece procedura plângerii împotriva soluției procurorului are un caracter privat care rezultă din cerința vătămării în drepturile și interesele sale legitime, suferite de persoana care se adresează justiției. În cazul denunțatorului, interesul public se limitează la a ajuta organele de urmărire penală să cerceteze fapte penale de care acestea au luat cunoștință pe calea denunțului, legea limitând posibilitatea denunțatorului de a supune cenzurii soluția procurorului de neurmărire penală sau de netrimiteră în judecată.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 290 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „(1) *Denunțul este încunoștințarea făcută de către o persoană fizică sau juridică despre săvârșirea unei infracțiuni.*

(2) *Denunțul se poate face numai personal, dispozițiile art. 289 alin. (2), (4)—(6) și (8)—(10) aplicându-se în mod corespunzător.*”

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Primul Protocol adițional la convenție.

12. Critica autoarei excepției vizează, în esență, imposibilitatea denunțatorului de a sesiza instanța de judecată competentă să judece plângerea împotriva soluției de netrimitere în judecată dispuse de procuror, împrejurare care, în opinia sa, este de natură să-i afecteze accesul liber la justiție.

13. Examinând critica de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 290 din Codul de procedură penală, intitulat *Denunțul*, prevăd la alin. (1) că denunțul este încunoștințarea făcută de către o persoană fizică sau juridică despre săvârșirea unei infracțiuni, deci o modalitate de sesizare a organelor de urmărire penală. În general, orice persoană poate face un denunț, chiar și o persoană lipsită de capacitate de exercițiu. Singura condiție pentru cel care face denunțul este să nu fie persoana vătămată prin infracțiune, fiindcă în această situație sesizarea formulată ar constitui o plângere, și nu un denunț. Ceea ce este important de menționat este faptul că în urma formulării denunțului, **persoana denunțatoare nu dobândește calitatea de parte în procesul penal** pe care îl declanșează.

14. Cu privire la modurile de sesizare a organelor de urmărire penală, art. 288 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că „*Organul de urmărire penală este sesizat prin plângere sau denunț, prin actele încheiate de alte organe de constatare prevăzute de lege ori se sesizează din oficiu*”. Ca urmare a investiției organului de urmărire penală, după examinarea sesizării, când constată că au fost strânse probele necesare potrivit dispozițiilor art. 285, procurorul, la propunerea organului de urmărire penală sau din oficiu, în temeiul art. 314 din cod, soluționează cauza prin ordonanță, dispunând clasarea, când nu exercită acțiunea penală ori, după caz, stinge acțiunea penală exercitată, întrucât există unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală sau renunțarea la urmărirea penală, când nu există interes public pentru continuarea urmăririi penale. Împotriva soluției procurorului, **persoana căreia i s-a adus o vătămare intereselor sale legitime** poate face plângere. Astfel, în temeiul art. 336, coroborat cu art. 339 din Codul de procedură penală, plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă, după

caz, de prim-procurorul parchetului, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Ulterior, persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, în temeiul art. 340 alin. (1) din cod.

15. În aceste condiții, cu referire la titularii care, potrivit art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, pot ataca soluțiile de clasare (neurmărire penală sau netrimitere în judecată) dispuse de procuror, se ridică o problemă de principiu, și anume aceea de a stabili în ce măsură denunțatorul se circumscrie noțiunii de „*persoană căreia i s-a adus o vătămare intereselor sale legitime*”, întrebuintată de legiuitor în cuprinsul art. 336 din Codul de procedură penală.

16. Cu privire la acest aspect s-a pronunțat, prin Decizia nr. 13 din 19 septembrie 2011, Înalta Curte de Casație și Justiție, care a admis recursul în interesul legii și a stabilit că, în aplicarea dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din vechiul Cod de procedură penală, Agenția Națională de Integritate nu are calitatea procesuală de a ataca soluțiile de neurmărire penală sau de netrimitere în judecată dispuse de procuror, plângerile astfel formulate urmând a fi respinse, ca inadmisibile, conform art. 278¹ alin. 8 lit. a) teza a doua din vechiul Cod de procedură penală. Instanța supremă a apreciat că noțiunea de „denunțator” este incompatibilă cu persoana care, în calitate de subiect pasiv și titular al valorii sociale împotriva căreia s-a îndreptat presupusul act de conduită al făptuitorului, a suferit prin fapta penală reclamată o vătămare fizică, morală sau materială, întrucât în cazul acesteia vorbim despre o altă modalitate de sesizare a organelor judiciare (plângere, iar nu denunț). Delimitând noțiunea de „*interese legitime*” prin raportare la conduita denunțatorului, care acționează fie pentru că legea îl obligă la un asemenea demers (de exemplu, în cazul infracțiunilor a căror nedeunțare sau nesesizare a organelor judiciare constituie ea însăși o infracțiune), fie pentru că spiritul etic sau civic îl determină la o asemenea acțiune, Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat că „în aceste cazuri nu se poate vorbi despre un interes legitim propriu, concret și actual pe care l-ar avea denunțatorul pentru a depăși demersul inițial, de încunoștințare a organelor de urmărire penală cu privire la presupusa săvârșire a unei infracțiuni, indiferent de cauza care l-a determinat în primă instanță să acționeze (o obligație legală sau propria conștiință)”. Instanța a apreciat că în vreme ce procedura instituită în art. 278¹ din vechiul Cod de procedură penală (în prezent, art. 340 din Codul de procedură penală) „are esențialmente un caracter privat, dedus din cerința unei vătămări suferite de persoana care se adresează justiției, în drepturile sau interesele sale legitime”, încunoștințarea organelor judiciare cu privire la săvârșirea unei presupuse infracțiuni de către denunțator se realizează „în virtutea unui interes public, ca reprezentant al societății, ajutând astfel aceste organe să cerceteze fapte prevăzute de legea penală despre care ele nu au avut cunoștință pe altă cale (plângere sau sesizare din oficiu)”. Instanța supremă a concluzionat că „acest interes public este limitat însă la sesizarea organelor de urmărire penală și nu conferă denunțatorului dreptul de a supune cauza cenzurii instanței de judecată, atunci când nu s-a dispus începerea urmăririi penale sau trimiterea în judecată”.

17. Distinct de aspectele prezentate, dar într-o legătură indirectă cu ele, Curtea reține că instituția denunțului se regăsește în mai multe acte normative, legiuitorul acordând unele beneficii persoanelor care, pe această cale, contribuie la descoperirea și sancționarea anumitor fapte penale. Astfel, dispozițiile art. 15 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri prevăd că *„Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute la art. 2—9, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege”*; dispozițiile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Departamentul Național Anticorupție dispun că *„Persoana care a comis una dintre infracțiunile atribuite prin prezenta ordonanță de urgență în competența Direcției Naționale Anticorupție, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege”*; dispozițiile art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, în interpretarea dată prin Decizia Curții Constituționale nr. 67 din 26 februarie 2015, prevăd că *„Persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1, și care a comis o infracțiune gravă, iar înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecării denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege”*; dispozițiile art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative prevăd că *„Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență în competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează*

identificarea și tragerea la răspundere penală a altor participanți la săvârșirea infracțiunii beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege”.

18. Prin reglementarea dispozițiilor legale menționate, legiuitorul vine să gratifice un comportament care valorizează atât interesul public, general, al aflării adevărului, cât și interesul particular al denunțătorului. În aceste situații expres prevăzute de lege, **interesul particular al denunțătorului se manifestă în cadrul cauzei penale în care persoana denunțătoare este parte**, întrucât aici se aplică beneficiile prevăzute de lege, **iar nu și în cauza declanșată ca urmare a denunțului, în care denunțătorul nu valorizează niciun interes personal și în care nu dobândește calitatea de parte**.

19. Revenind la critica de neconstituționalitate, dincolo de relevanța argumentelor care fundamentează soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la persoanele îndrituite să formuleze plângere în fața instanței împotriva soluțiilor de clasare dispuse de procuror, argumente pe care instanța constituțională și le însușește pe deplin, Curtea reține că în prezenta cauză autoarea excepției de neconstituționalitate nu își îndreaptă critica spre dispoziția legală care stabilește sfera persoanelor îndrituite la calea de atac (art. 340 din Codul de procedură penală, coroborat cu art. 336 din cod) și care limitează implicit dreptul denunțătorului la formularea plângerii, așa cum s-a prezentat mai sus, ci asupra dispoziției legale care consacră posibilitatea persoanei fizice sau juridice de a încunoștiința organul de urmărire penală despre săvârșirea unei infracțiuni, deci chiar norma în temeiul căreia autoarea a dobândit calitatea de denunțător în virtutea căreia formulează critica de neconstituționalitate (art. 290 din Codul de procedură penală). Or, este evident că această din urmă normă procesuală nu prezintă niciun viciu de neconstituționalitate din perspectiva criticilor formulate de autoare, obiectul excepției fiind greșit determinat, astfel că o atare sesizare urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 290 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea SMR — S.A., prin administrator judiciar Casa de insolvență GMC — S.P.R.L. din Craiova, în Dosarul nr. 1.799/104/2017 al Tribunalului Olt — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Olt — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Șerban Andrei Nistor din funcția de vicepreședinte,
cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

Având în vedere Adresa Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. A-PRS 5.628 din 25.11.2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.408 din 25.11.2019,

în temeiul art. 29 și art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 18 alin. (4¹) din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Șerban Andrei Nistor se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Domnul Șerban Andrei Nistor predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 25 noiembrie 2019.
Nr. 445.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Raul-Cristian Petrescu din funcția de vicepreședinte,
cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

Având în vedere Adresa Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. A-PRS 5.628 din 25.11.2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.408 din 25.11.2019,

în temeiul art. 29 și art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 18 alin. (4¹) din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Raul-Cristian Petrescu se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Domnul Raul-Cristian Petrescu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 25 noiembrie 2019.
Nr. 446.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Ștefan-Cosmin Doliș din funcția de vicepreședinte,
cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

Având în vedere Adresa Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. A-PRS 5.628 din 25.11.2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.408 din 25.11.2019,

în temeiul art. 29 și art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 18 alin. (4¹) din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ștefan-Cosmin Doliș se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Domnul Ștefan-Cosmin Doliș predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 25 noiembrie 2019.
Nr. 447.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Daniel-Mihail Tudor din funcția de vicepreședinte,
cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

Având în vedere Adresa Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. A-PRS 5.628 din 25.11.2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.408 din 25.11.2019,

în temeiul art. 29 și art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 18 alin. (4¹) din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Daniel-Mihail Tudor se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Domnul Daniel-Mihail Tudor predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 25 noiembrie 2019.
Nr. 448.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Costea Sandu
în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

Având în vedere Adresa Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. A-PRS 5.629 din 25.11.2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.407 din 25.11.2019,

în temeiul art. 29 și art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 18 alin. (41) din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Costea Sandu se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 25 noiembrie 2019.
Nr. 449.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind aplicarea mobilității pentru domnul Lilian Onescu din funcția publică de secretar general
în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în funcția publică de inspector guvernamental
în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere Adresa Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. A-PRS 5.631 din 25.11.2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.410 din 25.11.2019,

în temeiul art. 29, art. 502 alin. (1) lit. h), art. 503 alin. (1) și (2), art. 524 alin. (1) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnului Lilian Onescu i se aplică mobilitatea din funcția publică de secretar general în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Domnul Lilian Onescu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 25 noiembrie 2019.
Nr. 450.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

